

DAGS ATT AVSKAFFA ORDET SEMESTER?

Jag befinner mig på Gotland och anses ha semester. Att jag känner mig tvungen att markera distans till ordet semester beror inte på att jag har tvingats avbryta min ledighet särskilt mycket eller att jag klagat på vädret, utan på att begreppet känns främmande. Det beror antagligen på att detta är min första sommar som egen företagare.

Det började egentligen redan i våras. Ju närmare midsommar man kommer, desto naturligare blir det i kallpratet att berätta för varandra vad man ska göra på semestern. Men varje gång jag skulle föra denna fråga på tal med en företagare eller entreprenör märkte jag hur det instinktivt tog emot att använda ordet semester.

Slutsatsen är att som företagare har man inte semester. Däremot kan man vara ledig, om än aldrig helt ledig. Ledigheten tenderar nämligen att brytas av tankar på den egna verksamheten och arbete i form av samtal, mejl, fakturering och andra göromål. Som egen företagare styr man å ena sidan över sin egen tid, å andra sidan måste man ständigt vara redo för små som stora insatser.

Nu tror jag att många anställda också känner igen sig i detta. Det är ju inte heller så att jag själv under tidigare somrar varit helt ledig, snarare tvärtom. Med den nya tekniken är man ständigt uppkopplad och många känner också ett behov av att vara alert i flödet. Många medarbetare känner ett självklart ansvar för att hantera vissa uppgifter under ledigheten och för många företag och organisationer är detta också nödvändigt.

Vad är då egentligen semester? I en formell mening är det en avtalad ledighet under ett visst antal av årets dagar. Men semester betyder för oss något annat. Det räcker med att bildgoogla och du möts av bilder på lycka och avkoppling.

För många är semestern en kamp mot förväntningarna. Inför semestern byggs förväntningar upp om allt som ska ske, alla man ska träffa, alla böcker som ska läsas, alla middagar som ska lagas och alla lyckliga stunder som ska infinna sig. Semestern handlar för många om att helt koppla bort vardagslivet, glömma alla måsten och bara vara.

Men vem har egentligen semester om vi med detta menar möjligheten att helt bryta med arbetslivet? Man brukar säga att bara de som arbetar kan ha semester och att detta är ett viktigt värde i att ha ett arbete. Men om inte heller landets företagare har semester; då återstår de som är anställda.

När även semestern för dem trängs undan av pipande mobiler och arbetsuppgifter som inte tar semester kanske det är dags att ompröva själva begreppet och semesterns centrala roll i vår längtan efter lycka? När gränsen mellan arbete och fritid suddas ut så suddas också gränsen mellan arbete och ledighet ut. Och kanske är det så att vi mer borde söka lyckan i det vi kallar vardagen?